

[Krag.]

duktion, der afsættes paa de udenlandske Markeder, forøgedes i samme Forhold.

Den højtærede Statsminister kom meget let over Socialdemokratiets ændrede Stilling til Afrustningen. Det er et Vidnesbyrd om, hvor manøvreedygtigt et Parti Socialdemokratiet er. Det ene Aar kan det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gaa ind for de afskaarne Bøsser og de 3 Motorbaade, den højtærede Statsminister optræde i Genève som et Forbillede for alle sunde Nationer. Helt frem til 1930 kan man drive sin Agitation paa den isolerede Afrustning. Og naar det saa passer, lægger man bare Roret om, og saa følger hele Selskabet selvfølgelig i Køl-vandet uden at kny. Saadan er det i Socialdemokratiet; jeg maa tilstaa, at saadan er det ikke i andre Partier, og saadan bør det heller ikke være, for Partiet skal ikke være en Samling af umælende, som faar sine Anskuelser dikteret fraoven, fra Lederen. (*Alsing Andersen*: Hvor ved De fra, at det er saadan?). Hvor jeg ved det fra? det viser Figura: der er ikke en af de Herrer, som indtil for et Aar siden forkyndte den isolerede Afrustnings Velsignelser, der har povet at kny i denne Forbindelse.

Hvad den højtærede Finansminister angaar, skal jeg indskrænke mig til at sige, at det er ikke nok at tale om, hvor stor Skattebyrden har været i svundne Dage, og hvor stor den er nu i Kronetal. Det, som er afgørende, er til syvende og sidst, hvilke Indkomster denne Skattebyrde udskrives paa. Og den højtærede Finansminister har ikke gjort noget virkeligt Forsøg paa at afkræfte den af mig fremførte Paastand, at Landet finansielt ligger saaledes, at man har klarer sig paa en stigende løs Gæld, som vil nødvendiggøre, inden føje Tid er gaaet, et Statslaan. Om Finansministeren kan nøjes med 100 Mill. Kr. eller skal en Snes Millioner Kroner højere op, skal jeg ikke udtale mig om, men i hvert Fald, et meget stort Deficit trækker den højtærede Finansminister faktisk rundt med.

Til den højtærede Landbrugsminister skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Den højtærede Minister holdt det Foredrag, som han har holdt saa mange Gange tilforn, og som kortelig sagt er et Forsøg paa at føre Bevis for, at Landbruget overhovedet ikke i den givne Situation kan hjælpes. I Dag synes jeg oven i Købet, den højtærede Minister kom saa langt ud, at man maatte faa Indtryk af, at Hjælpen nærmest var at finde i stedse lavere Priser, i stedse højere Skatter og i stedse højere Lønninger. For de lavere Priser er Udtryk for, at vi bedre

kan eksportere, de store Skatter er ogsaa et stort Held for Landbruget, for saa er der ikke Plads til yderligere Laan, og de højere Lønninger er ogsaa aldeles glimrende, for saa forøges Købekraften over for Landbruget! Ja, det er en køn Forklaring, maa jeg sige; det danske Landbrug er vel rejst med et Centralstyre som det, den højtærede Landbrugsminister er Udtryk for.

Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at det nordiske Samarbejde i Løbet af dette Finansaar paa forskellige Omraader er udviklet yderligere, og min Glæde over, at trods al indre Strid mødes Partiernes indbyrdes Forstaaelse i Arbejdet udadtil. Derfor glædede vi os ogsaa i Venstre over, at det før Mødet i Folkeforbundet saa ud, som om der bag den højtærede Udenrigsminister som Medlem af Raadet stod en fælles nordisk Opfattelse. Der kunde en kort Tid rejses Tvivl om, hvorvidt dette virkelig var Tilfældet, men denne Tvivl er glædeligvis absolut afkræftet ved Taler, som den svenske Udenrigsminister for nylig har holdt.

Vi fra vor Side forstaa særdeles vel den Stilling, som den højtærede Udenrigsminister har indtaget over for det vanskelige Problem, der forelaa til Behandling i Genève. Denne Stilling ligger klart nok paa den Linie, som Folkeforbundets smaa Stater maa ønske fulgt. Men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning om, at da Danmark er det eneste nordiske Land, hvis nationale Interesser er stærkt knyttet til Hævdelsen af visse Bestemmelser i Versailles-Traktaten, kunde muligen Danmarks bestemte Ønske og Forventning om Traktatens gensidige Opretholdelse paa de Omraader, jeg her tænker paa, have været stærkere fremhævet, end Tilfældet blev i den Tale, hvormed den højtærede Udenrigsminister begrundede sin Stilling i Genève.

Naar man i denne Forbindelse har henpeget paa Stater, som egentlig var enige med Danmark i deres Opfattelse af Forholdet mellem Ententen og Tyskland i Rustnings-spørgsmaalet, og som dog til syvende og sidst stemte for den Udtalelse, som blev Resultatet, og der f. Eks. i denne Forbindelse er nævnt Polen, nærer jeg ikke Tvivl om, at det netop har været det specielle, overordentlig betydningsfulde, nationale, grænsepolitiske Omraade inden for Versailles-Traktaten, som har været bestemmende f. Eks. for Polens Stilling. Det havde maa ske været vanskeligere for os at indtage en tilsvarende Stilling som Polen, og jeg har heller ikke noget Ønske om, at det skulde have været Tilfældet. Men jeg mener, at